

Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over het „Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten (Verordening dierlijke bijproducten)”

COM(2008) 345 final — 2008/0110 (COD)

(2009/C 100/22)

De Raad van de Europese Unie heeft op 7 juli 2008 overeenkomstig artikel 152, lid 4, sub b), van het EG-Verdrag besloten het Europees Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over het:

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten (Verordening dierlijke bijproducten)

De gespecialiseerde afdeling „Landbouw, plattelandontwikkeling, milieu”, die was belast met de voorbereidende werkzaamheden, heeft haar advies op 8 oktober 2008 goedgekeurd; rapporteur was de heer Leif E. NIELSEN.

Tijdens zijn 448e zitting op 21, 22 en 23 oktober 2008 (vergadering van 22 oktober 2008) heeft het Europees Economisch en Sociaal Comité het volgende advies uitgebracht, dat met 82 stemmen voor en 1 stem tegen, bij 2 onthoudingen, is goedgekeurd.

1. Conclusie

1.1. Wat het gebruik van dierlijke bijproducten betreft is het van belang dat de gezondheid van mens en dier goed beschermd blijft worden. Het EESC kan zich vinden in het Commissievoorstel, dat grondig is voorbereid en uitgaat van de opgedane ervaringen. Wijzigingen in de indeling van dierlijke bijproducten mogen — zoals de Commissie ook voorstelt — uitsluitend worden doorgevoerd nadat de relevante wetenschappelijke instanties concrete risicobeoordelingen hebben verricht. Er moet duidelijkheid worden geschapen ten aanzien van andere wettelijke voorschriften, waaronder de afvalstoffen- en milieuwetgeving.

1.2. Wel moeten sommige definities in de voorgestelde verordening worden aangescherpt en moet er meer duidelijkheid komen rond de goedkeuring en het gebruik van dierlijke bijproducten in biogasinstallaties. Daarnaast zouden nog bepaalde andere punten gespecificeerd moeten worden en er zou moeten worden nagegaan of het onder bepaalde voorwaarden verdedigbaar is om gebruik te maken van eiwitten uit bijproducten van varkens en pluimvee voor visvoer, mits de gezondheid van mens en dier daarbij niet in gevaar wordt gebracht.

2. Achtergrond

2.1. De Commissie wil een meer op risico's gebaseerde aanpak voor de indeling en de controle in de Verordening inzake dierlijke bijproducten ⁽¹⁾ invoeren en daarnaast een duidelijker onderscheid maken tussen deze voorschriften en de voorschriften voor levensmiddelen, diervoeder, afvalstoffen, cosmetische producten, farmaceutische producten en medische hulpmiddelen. Volgens de Commissie zal het voorstel bovendien leiden tot

minder administratieve lasten voor bepaalde bedrijven en tot een grotere verantwoordelijkheid van de exploitanten, met name wat het gebruik van bijproducten buiten de voedsel- en voedingsmiddelenketen betreft.

2.2. Net als voorheen worden de producten ingedeeld in drie categorieën. Uitgangspunt is dat materiaal waarbij kans op besmetting met overdraagbare spongiforme encefalopathieën (TSE's) bestaat, niet voor diervoeder gebruikt mag worden (zoals ook nu al het geval is), terwijl materiaal met een laag risico of helemaal geen risico wel gebruikt mag worden na een risicobeoordeling door de EFSA, het Europees Geneesmiddelenbureau of het Wetenschappelijk Comité voor consumentenproducten, al naar gelang het type materiaal. Sommige producten in categorie 2 worden heringedeeld als categorie 3-materiaal zodat zij voor bepaalde vervoederingsdoeleinden gebruikt kunnen worden. Mits er sprake is van veilige grondstoffen, veilige productieprocessen en veilige eindtoepassingen mogen alle categorieën dierlijke bijproducten voortaan in de praktijk worden gebruikt. Bovendien is begraving en verbranding toegestaan in geval van uitbraken van ziekten en in situaties waarin het in de praktijk moeilijk is om de kadavers te verzamelen.

2.3. De verbranding van dierlijke bijproducten moet gebeuren volgens de regels in Richtlijn 2000/76/EG ⁽²⁾. De Commissie stelt wel voor het gebruik als brandstof toe te staan als aan bepaalde voorwaarden ter bescherming van de gezondheid van mens en dier en aan bepaalde milieunormen wordt voldaan. Bovendien sluit dit beleid aan bij de voorschriften inzake de uitvoer van afvalstoffen ⁽³⁾, onder meer voor gebruik in biogasen composteerinstallaties in derde landen buiten de OESO.

⁽¹⁾ Verordening 1774/2002 van 3.10.2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.

⁽²⁾ Richtlijn 2000/76/EG van 4.12.2000 betreffende de verbranding van afval.

⁽³⁾ Verordening 1013/2006/EG van 14.6.2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen.

3. Algemene opmerkingen

3.1. Voor het gebruik van dierlijke bijproducten gelden uitgebreide en ingewikkelde regels. Het is van essentieel belang dat wetgeving en bestuur optimaal fungeren en dat de EU ook op dit gebied een hoog niveau van bescherming van de gezondheid van mens en dier blijft handhaven. De verspreiding van TSE's en andere besmettelijke dierziekten kan immers aanzienlijke economische en sociale consequenties hebben. Het EESC kan zich in principe vinden in de op risico's gebaseerde aanpak, waarbij wijzigingen in de indeling van de bijproducten worden doorgevoerd op basis van concrete risicobeoordelingen door relevante wetenschappelijke instanties; ook het gebruik van HACCP⁽¹⁾ is doelmatig mits de lidstaten dit systeem op dezelfde manier invoeren en toepassen.

3.2. Vanwege de steeds grotere vraag naar eiwitten voor visvoer zou in verband met een herziening van de „TSE-verordening”⁽²⁾ overwogen moeten worden of het onder bepaalde voorwaarden verdedigbaar is gebruik te maken van eiwitten uit bijproducten van varkens en pluimvee, mits de gezondheid van mens en dier daarbij niet in gevaar wordt gebracht.

4. Specifieke opmerkingen

4.1. Volgens het voorstel mogen dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten worden verwijderd door verbranding of gebruik als brandstof. Het gebruik van dierlijke bijproducten als brandstof wordt in het voorstel niet beschouwd als afvalverwijdering. Wel moet dit soort gebruik plaatsvinden onder voorwaarden ter bescherming van de volksgezondheid en de diergezondheid en volgens passende milieunormen. In dit verband moet een duidelijker onderscheid worden gemaakt tussen de verordening inzake dierlijke bijproducten en de afvalstoffen- en milieuwetgeving. Ook moeten de begrippen in zowel artikel 3 van de verordening als de afvalstoffenrichtlijn verduidelijkt en nader omschreven worden om interpretatieproblemen te voorkomen.

4.2. Biogasinstallaties, waar dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten overeenkomstig standaardparameters worden omgezet, vallen onder de regels inzake registratie en tracing, maar op grond van artikel 7, lid 1, sub c) niet onder de erkenningsvereiste van artikel 6, lid 1, sub b). Deze installaties zouden echter bij het uitwerken van de uitvoeringsbepalingen alleen voor zover dat nodig is moeten vallen onder de eisen

inzake zelfcontrole, opdeling in reine en onreine zones enz., alsook de documentatie-eisen met betrekking tot ontvangst, behandeling en verdere verwerking van grondstoffen.

4.3. Bovendien moet de mogelijkheid worden geboden om alternatieve temperaturen/tijdsduren toe te staan naast de huidige mogelijkheid om categorie 3-materiaal bij 70 ° in één uur te ontsmetten. Ook zouden er flexibelere mogelijkheden moeten zijn om aan te tonen dat de voorschriften worden nageleefd.

4.4. Het EESC schaart zich zonder meer achter de mogelijkheid om de glycerine die ontstaat bij de productie van biodiesel te gebruiken voor de productie van biogas, ongeacht de categorie waarin de glycerine valt. Het is wetenschappelijk bewezen dat zowel biodiesel als de bijproducten daarvan ongeacht categorie risicovrij zijn, zolang zij conform de geldende regels zijn vervaardigd⁽³⁾.

4.5. Op grond van artikel 7, lid 1, sub a), is erkenning niet vereist voor bepaalde activiteiten in verband met bedrijven en inrichtingen die in het kader van andere wetgeving zijn erkend. Voor bijvoorbeeld exportbedrijven is het met het oog op de veterinaire controle echter wel zinvol om op basis van de verordening inzake bijproducten erkend te worden.

4.6. Gezien de beschikbare middelen zouden bijproducten van dieren die na een „ante mortem”-onderzoek zijn goedgekeurd, onder categorie 3 moeten vallen (bijvoorbeeld producten die op de grond vallen, chronisch gewijzigd materiaal, e.d.), mits de producten niet in contact zijn geweest met categorie 2-materiaal.

4.7. Er zou een manier gevonden moeten worden om bloedproducten uit te sluiten van het toepassingsgebied van artikel 25, lid 1, sub c), zodat deze producten gemakkelijker als meststoffen gebruikt kunnen worden.

4.8. Op grond van artikel 28, lid 1, sub d), kan voor kleinere hoeveelheden dierlijke bijproducten een uitzondering op de regels inzake verwijdering worden gemaakt. Het EESC vindt dat hierbij de grootst mogelijke behoedzaamheid betracht moet worden omdat deze bijproducten niet te traceren zijn.

⁽¹⁾ Hazard Analysis and Critical Control Points (risicoanalyse en kritische controlepunten).

⁽²⁾ Verordening 999/2001 van 22.5.2001 betreffende preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare encefalopathieën.

⁽³⁾ Advies van 22.4.2004 van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) en Verordening nr. 92/2005 van de Commissie van 19.1.2005 zoals gewijzigd bij Verordening nr. 2067/2005 van 16.12.2005.

4.9. Dierlijke mest valt op grond van artikel 12 onder categorie 2-materiaal en moet dus overeenkomstig de regels in artikel 20 verwijderd en gebruikt worden. In dit verband moet nader verduidelijkt worden dat dierlijke mest die voor energiedoeleinden wordt gebruikt — maar op een andere manier dan in biogasinstallaties — niet als afval behandeld en dus in erkende of geregistreerde verbrandingsinstallaties verbrand moet worden.

Brussel, 22 oktober 2008.

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Mario SEPI

Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over het Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen (herschikking)

COM(2008) 505 final — 2008/0165 COD
(2009/C 100/23)

De Raad heeft op 30 september 2008 besloten het Europees Economisch en Sociaal Comité overeenkomstig artikel 95 van het EG-Verdrag te raadplegen over het

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen (herschikking)

Het Comité kan zich volledig in dit voorstel vinden. Het heeft bovendien in een op 2 december 1998 (*) goedgekeurd advies reeds een standpunt over dit onderwerp ingenomen. Daarom heeft het tijdens zijn op 21, 22 en 23 oktober 2008 gehouden 448e zitting (vergadering van 22 oktober) met 119 stemmen vóór, bij 1 onthouding, besloten een advies over dit voorstel uit te brengen en daarin te verwijzen naar zijn eerder geformuleerde standpunt ter zake.

Brussel, 22 oktober 2008.

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Mario SEPI

(*) Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité betreffende het voorstel voor een Verordening (EG) van de Raad betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen (PB C 40 van 15.2.1999, blz. 34).
